

17.11x26.1	1	11	עמוד	הארץ - כותרת	16/07/2024	90898979-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

פתרון שתי המדינות יצטרך לחכות

דימיטרי שומסקי

ישיבת סיעה של "הדמוקרטים". קודם הצלת המדינה, אחר כך הסדר צילום: אוליביה פיטוסי

ה"ר הנבחר של מפלגת העבודה יאיר גולן, אשר הוביל באחרונה את המהלך להקמת מפלגת "הדמוקרטים" תוך איחוד (מיוחד) בין העבודה למרצ, גרם לדן דרין לאכזבה בש" לווה נושאים: עצם האיחוד עם מרצ – מפלגה שהתאיידה לדבריו, ולכן אין טעם לשתף עימה פעולה; ההכרזה על עריכת פריימריז – שיטת בחירות מושחתת לדידו, שמן הדין לחפש לה חלופה; ועמימותו של גולן בעניין "הקשר עם השכנים", או כתייתו של דרין – "האם הוא אישית בעד סיום הכיבוש והקמת מדינה פלסטינית עם סיומו?" ("הארץ", 9.7)

בהנחה שדרין מונה את נושאי אכזבותיו מגולן מן הקל אל הכבד, הרי שסוגיית "השכנים" היא המשמעותית ביותר בעיניו – ואכן מן הראוי להידרש לה באופן מיוחד. ייאמר תחילה בחרצות, כי גולן הוא איש שמאל מדיני מובהק, הדוגל בכירור בהפרדות מוסכמות בין הישראלים לפלסטינים, לשתי מדינות לאום. נקודה עקרונית זו מובהרת היטב בסעיף 3.6 של הסכם האיחוד בין העבודה למרצ שזו לשונו: "נחתור... לפתרון הסכסוך על בסיס עקרון שתי המדינות לשני העמים: מדינת ישראל ולצדה מדינה פלסטינית מפורות".

יחד עם זאת, חשוב ומהותי להכיר בכך שעקב המתקפה הרצחנית של חמאס על ישראל ב-7 באוקטובר בשנה שעברה, הדרך להסדר שתי המדינות – שלא היה בהישג יד גם לפני הטבח – הלכה והתארכה עשרות מונים. יותר ויותר ישראלים, שהופתעו כי בתמורה למחשבה להם כחיים סבירים בסדר-הכל גמלו להם הפלסטינים במעשי רצח ברבריים, "התפכחו" מ"אשליית השלום" וכעת הם סבורים, כי השפה היחידה שבה יש לדבר אל הפלסטינים היא שפת הכוח והאלימות.

זאת ועוד, באווירת הפיכחון המדומה, ותחת ממשלת החורבן הכהניסטית שחברותיה וחבריה רואים בהשלכות הטבח נס המזל מן להם הודמנות למימוש חלום הבלהות של גאולת ארץ ישראל תמורת חורבן עם ישראל. המשיחיות המתנחלית הולך ומתנחל לו בבטחה בלב השיח הישראלי. במדינת ערוץ 14 תוכניתו של רביב דרוקר יורדת מהמסך בעוד קורלו של שופר הימין הלאומני-דתי עמית סגל נחשב לקול תבונה מתון ושקול. ובאופן דומה דברים הווים כשל ח"כ לימור סון הר-מלה, כי נערי הגבעות הם מגיני המולדת – דברים שפעם היו נחשבים לשולי השוליים של שיח סהרורי – נתפשים היום אצל רבים כביטוי טבעי ומוכן מאליה של האתוס הציוני.

לנוכח כל זאת, המשימה הראשונה במעלה העומדת לפני יאיר גולן ו"הדמוקרטים" היא מלחמת חורמה אידיאולוגית נגד הלאומנות המתנחלית הנאצינל-כהניסטית, כדי לדחוק אותה בחזרה אל מחוץ לגבולות הלגיטימיות של השיח הישראלי והציוני.

הבנה היסטורית עמוקה. שהרי, לא אחת בהיסטוריה האנושית ניכרה השפעה מכרעת על גורל העמים דווקא לאישיות בודדת. נתניהו הוא פנומן היסטורי בדיוק מסוג זה, והוא עומד בתולדות העם היהודי בשורה אחת עם תיאודור הרצל ודוד בן-גוריון, אם כי מסיבות הפוכות: הללו מילאו תפקיד מכריע בתקומתו הלאומית המודרנית של עם ישראל, בעוד נתניהו הוא הגורם המזיק והמחריב בהוויית חיי העם היהודי בממדים קוסמיים. מכאן אפוא החשיבות העליונה שבהסרת נגע נתניהו מגופה של מדינת היהודים, ולשם כך על מפלגת "הדמוקרטים" לשתף פעולה עם כל הגורמים במערכת הפוליטית – הערים לממדי הסכנה למדינה ולאומה הנשקפת מהאיש הזה ומסביבתו – בפרט ובמובהק עם אנשי הימין הלא-ביביסטי.

שיתוף פעולה כזה, שמטרתו הצלת המדינה, פשוטו כמשמעו, דוחק לעת עתה הצדה את החתירה להסדר מדיני עם הפלסטינים. אחרי ככלות הכול, כדי שהארץ תחולק אי פעם בין שתי המדינות מן הדין שמדינת ישראל תמשיך להתקיים – דבר שכלל אינו מוטען בטח כל עוד נתניהו ועובדי פולחן אישיותו מקדמים במרץ, ובהצלחה מחרידה, את פירוק המפעל הציוני.

משימות הדחיפה וההיכוננה של מדינת ישראל ושל החברה הישראלית נגד צבות אם כן במרכז סדר היום של השמאל הציוני בעידן שלאחר 7 באוקטובר מדובר בשתי פעולות פנים-יהודיות ופנים-ישראליות בעיקרן, שתכליתן תיקון מערכת פנים-לאומי יהודי וישראלי. לפעולות אלה אין זיקה ישירה לסוגיית "השכנים". אכן, הטיפול בפתרון שתי המדינות, שממילא אינו נראה באופן, יצטרך לחכות.

את המלחמה הזאת יש לנהל בכל חזיתות המדיה העדכניות והמתעדכנות תדיר של ומה, בגובה העיניים ופנים אל פנים מול ישראלים מן השורה, במטרה להמחיש לציבור הישראלי באורח קונקרטי – ולא בסימאאות כלליות – כיצד ומדוע ההתעקשות על "המאבק על הארץ" צפויה לסכן את שלומה וביטחונה של מדינת ישראל, עד כדי איום ממשי על עצם קיומה של ישראל כמדינת היהודים.

סילוק נתניהו, דה-כהניזציה ודה-ביביזציה של החברה בישראל – כעת אלה המשימות של גולן ו"הדמוקרטים"

המשימה הנוספת, הדחופה לא פחות ואולי אף יותר מזו הקודמת, אשר ניצבת לפתחם של גולן ומפלגתו, היא משימת הדחיפה וההיכוננה של ישראל – סילוק הסופי של בנימין נתניהו מהחיים הפוליטיים ושיקום מערכות השלטון ומוסדות המדינה, שקרסו, נרקבו, או עומדים על סף ההתמוטטות, כתוצאה מהשחתתם ושעבודם למטרות ההישרדות המשפטית והפוליטית של ראש משפחת השלטון. זוהי המשימה הלאומית הקיומית שקשה להפריז בחשיבותה, הואיל ומדובר כאן בלא פחות מאשר בצורך קליני בהכנת סת המדינה לטיפול נמרץ, על מנת להציל את חייה לאחר שעברה התעללות שיטתית ומושכת.

כאן חשוב ביותר להדוף את מתק שפתיים של כל אותם מרגיענים סדרתיים – וכאלה יש בשפע – הקוראים להפסיק את "הדמוניזציה" של נתניהו ומדברים בזכות שיח פיוס "קונסטרוקטיבי". למרגיענים אלה חסרה